Družina in Življenje

Gradiva edinost

Gradivo za zakonske skupine

2. letnik

diz.si

Gradiva edinost

Gradivo za zakonske skupine

2. letnik

Družina in Življenje

GRADIVA EDINOST
Gradivo za zakonske skupine, 2. letnik
Društvo Družina in Življenje, Leskovec pri Krškem, 2020

Naklada: 500

Sestavljalci: Marjeta Bec, Meta Halas, Mateja Jemec Tomazin, Dani Siter, Saša Štern, Slavko Štern
Urednica: Meta Halas
Strokovni in jezikovni pregled: Mateja Jemec Tomazin

Oblikovanje in prelom: Matic Jelovčan, *www.mjd.si*

Izvedbo je omogočila *Slovenska škofovska konferenca.*

Naročila:
www.diz.si
info@diz.si
041 459 666

Slikovno gradivo: arhiv Družine in Življenja, osebni arhivi zakoncev Albreht, Berčan, Čelik, Čerin, Halas, Kokalj in Novak, Slavko Štern, Unsplash, Freepik.

Če ni navedeno drugače, je vse svetopisemsko besedilo vzeto iz Slovenskega standardnega prevoda Svetega pisma (SSP). Copyright © 1996, 2003 Društvo Svetopisemska družba Slovenije, z dovoljenjem. Vse pravice pridržane.

Zahvaljujemo se vsem pričevalcem za dovoljenje za uporabo pričevanj v gradivu. Bog blagoslovi vas in vaše družine!

Gradivo je samo za interno uporabo zakonskih skupin Družine in Življenja.
Vsak zakonec naj uporablja svoje gradivo.
Prosimo, da si gradiva ne fotokopirate in naše delo raje podprete s prostovoljnim darom.
Bog povrni!

STRUKTURA SREČANJ

Vsako srečanje je sestavljeno iz štirih delov: OGREVANJE, KJE SVA?, KORAK NAPREJ, TRENUTKI ZA NAJU. Pospremljeno pa je še z molitvijo (oblikovano po želji), uvodnim delom (poročilom o zmenku in Trenutkih za naju iz prejšnje lekcije), izzivom za naju, dodatkom za zakonce, ki želijo več, ter zaključno mislijo (ki si jo po želji lahko iztrgate iz knjižice in pritrdite na vidno mesto).

OGREVANJE

Ogrevanje je namenjeno uvajanju v temo na zabaven, bolj lahkoten in zanimiv način. Denimo prek osebnih zgodb ali kratkih pričevanj, vaj ali dejavnosti, s katerimi prebijemo led, šal ali anekdot, misli in citatov ...

KJE SVA?

To je prvi tematski del srečanja in je namenjen spoznavanju teme.

Zasnovan je tako, da zakonca skuša srečati tam, kjer trenutno sva, da naju lahko pozneje privede en korak naprej.

Cilj je, da postopno preidemo od pogleda navzven (zunanjih dejavnikov, dejstev, stvari, ki se dogajajo v družbi, odnosih ...) k pogledu navznoter (lastnim doživljanjem, mislim, izkušnjam, spoznanjem ...), kar se zgodi v naslednjem delu Korak naprej.

KORAK NAPREJ

Je namenjen globljemu razmisleku o vsebini za posameznika in par – kako naj teorijo, ki smo jo predelali v prejšnjem poglavju prek tega, kar nam govori Božja beseda, »spravimo konkretno v življenje«?

Ta del načeloma ne prinaša že izdelanih ali končnih zaključkov, te zakonca narediva sama.

Tukaj se bomo srečali z različnimi svetopisemskimi citati, vajami in poglabljanjem vsebine na osebni ravni, primeri in članki (kratka pričevanja), ko lahko na konkretnem primeru odgovorimo na zastavljeno vprašanje.

Je domače delo zakoncev za gradnjo odnosa in je zato poleg rednega mesečnega zmenka obvezno.

Njegov namen je dvojen: utrjevanje in poglabljanje pridobljenih spoznanj na srečanju prek usmerjenega pogovora ter kakovostno skupno preživljanje časa s sozakoncem.

Domače delo je del tematike zakonske skupine in v tem smislu tvori celoto »srečanja«. Zakonska skupina ne more in tudi ne sme biti nadomestek za pravo poglabljanje odnosa med zakoncema, lahko pa k temu izdatno pripomore.

Pravi uspeh zakoncev torej ni le redno obiskovanje srečanj zakonske skupine, ampak poleg tega tudi redno opravljanje nalog v Trenutkih za naju. Le spoznanja, ki jih bova predelala drug z drugim v iskrenosti in zaupnosti, naju bodo lahko povezala in bogatila.

KAZALO

Najin »midva« 15

Kako sva si različna 25

Kaj jaz pričakujem od tebe? 35

Vloga moža in vloga žene 43

Božji načrt za zakon: zapustiti, pridružiti se, biti eno 53

Najina intimnost..... 63

Skupaj v preizkušnji 73

Duhovna edinost 85

Konec letnika, kaj pa sedaj? 95

Viri in literatura 97

DRUGO SREČANJE

Kako sva si različna

CILJI

- Zakonca obnovita in poglobita zavedanje, da sta si različna.
- Zakonca ozavestita, da sta ob poroki obljubila zvestobo, ljubezen in spoštovanje kljub razlikam.
- Zakonca spoznata področja, na katerih se najbolj razlikujeta in skušata prepoznati priložnosti za premagovanje sebičnosti, za medsebojno obogatitev in rast na teh področjih.

DATUM IN URA SREČANJA

MOLITEV

Preberimo besedilo pesmi *Kako sva si različna*. Prav gotovo jo poznamo. Lahko ji tudi prisluhnemo. Nato odgovorimo na spodnje vprašanje.

Kako sva si različna

V nedeljo zjutraj vstala bom, se v tihi gozd podala bom.

O, jaz pa ne. Kako sva si različna!
V nedeljo si le to želim, da se do sitega naspim.

O, jaz pa ne. Kako sva si različna!
Jaz ljubim sladki ptičji spev, jaz ljubim od gora odmev.

O, jaz pa ne. Kako sva si različna!
Ko zvečer sva sama, ko le noč je z nama, pa želiva isto si oba.
Ni mar mi Balzac ne Stendhal, jaz nor sem le na kriminal.

O, jaz pa ne. Kako sva si različna!
Tercine ljubim in lep sonet in rada gledat grem balet.

O, jaz pa ne. Kako sva si različna!
Le jazz napravi name vtis, a od baleta le striptiz.

O, jaz pa ne. Kako sva si različna!
Ko zvečer sva sama, ko le noč je z nama, pa želiva isto si oba.
Če moški lep je in močan, se prvi hip zatreskam vanj.

O, jaz pa ne. Kako sva si različna!
Če punčka blond je al' brinet, od čarov njenih sem prevzet.

O, jaz pa ne. Kako sva si različna!
Kar ljubim jaz, ne maraš ti, kar tebi všeč je, meni ni.

Je že tako. Kako sva si različna!
Ko zvečer sva sama, ko le noč je z nama, pa želiva isto si oba.

1. Ali se nama pesem iz ogrevanja zdi zabavna ali niti ne? Ali se najdeva v omenjenih razlikah ali so nama popolnoma tuje? Kaj bi rekli – je »par« iz pesmi šele na začetku svojega odnosa ali poročen že vrsto let? Po čem bi to sklepali?

KJE SVA?

Razlike se nam običajno sprva zdijo majhne in nas ne motijo preveč. Pogosto nas celo privlačijo. Pa vendar se pari prej ali slej znajdemo pred vprašanjem: »Kaj je pri tem, kar počneš, tako zanimivega?« ali »Zakaj jo to tako moti?« ali »Zakaj me ne razume?« ali »Kako more sploh pomisliti na kaj takega?« in končno »Zakaj naju ni Bog naredil vsaj v tem malo bolj podobna?«

Veliko ločenih parov pravi, da so jih ravno tiste stvari, ki so jih na začetku pri sozakoncu privlačile, proti koncu zakona odbijale in spravljale ob živce.

2. Vsak naj pomisli, ali pozna kakšen par (lahko poročen ali ne, vendar ne uporabljamo imen), ki sta zelo različna, a jima uspeva biti složno skupaj, ali pa takšen par, ki jima ni uspelo (in sta se razšla ali ločila)? Kaj je po vašem mnenju odločilno, da dva tako različna posameznika ostaneta skupaj/se razideta? Lahko sklepamo tudi, da je dobro, če si vendarle nisva preveč različna in so nama nekatere stvari skupne?

Zakaj naju je Bog usvtaril različna in ne enaka?

Mnogo zakoncev se ujame v past, da sploh ne prepoznajo, da smo ustvarjeni različni z namenom. Razlike, ki jih je Bog položil v nas, so v njegovem načrtu mišljene v naše dobro, mi pa v njih vidimo prej odličen scenarij za razpad zveze, ker se jih ali ne zavedamo v globini ali pa jih nimamo za upravičene (mislimo, da jih ne bi smelo biti.)

Constanza Miriano v svoji knjigi *Poroči se in bodi podrejena* pravi: »Če sprejmeš pri možu samo to, kar je tebi všeč, potem nisi poročena z moškim, ampak sama s sabo.« Enako velja tudi za moža. Poglejmo nekaj osnovnih razlik med moškimi in ženskami.

1. Različne stvari nas prizadenejo

Strokovnjaki pravijo, da se dvom, ki razjeda kar 80 % žensk, glasi: *Ali sem vredna ljubezni? Ali sem nekaj posebnega? Bi me ponovno izbral?* Ženske se torej v glavnem sprašujemo: *Ali sem ljubljena v svoji notranjosti?*

Dvom, ki je naseljen v 75 % moških, pa pravi: *Ali sem sposoben? Sem primeren? Sem dovolj dober (mož, oče, delavec)?* Moška negotovost torej leži v vprašanju: *Ali sem dober v tem, kar delam navzven?*

V prvem letniku smo se pogovarjali o pomembnosti pogovora, ki lahko reši marsikateri nesporazum, ki nastane izključno zato, ker si dejanja ali besede zakonca »prevedemo« po svoje. Ženin stavek: »Zakaj me nisi poklical, da boš pozen? Skrbelo me je zate,« si mož (nezavedno) prevede v »nisi dovolj dober/pozoren mož«. Mož, ki odvihra v delavnico sredi prepira in reče: »Pusti me pri miru, da malo razmislim,« ženi v njenem jeziku sporoča: »Zdajle nisi vredna, da bi bil s tabo.«

2. Imamo različne čustvene potrebe

V knjigi *Ljubezen in spoštovanje* avtor Emerson Eggerichs govori o tem, kako imajo možje predvsem potrebo po tem, da so spoštovani, žene pa po tem, da so ljubljene. In te potrditve potrebujemo vsak dan! Na primer, pohvala za dobro opravljeno delo ali skrb za otroke je za moža kot šopek rož za ženo. Kratek nepričakovan SMS moža: »Pravkar mislim nate,« pa ženi sporoča – vredna si ljubezni in ponovno bi se odločil zate.

3. Različno razmišljamo

Še ena pomembna razlika je v načinu razmišljanja. Ženski možgani so programirani tako, da razmišljajo *»navzven«*, zato ženske v glavnem procesirajo prek govora in jih moževe »hitre rešitve« vržejo s tira, saj prekinejo njihovo razmišljanje.

Moški možgani pa razmišljajo »navznoter«, zato možje najprej potrebujejo čas za razmislek – gredo stran, preden so pripravljeni na pogovor, kar pa mnogo žensk zmotno razume kot znak umika ali da moškemu ni mar.

To so le nekatere od splošnih značilnosti in razlik med moško in žensko naravo. Če pa k temu dodamo še osebnostne, značajske, vedenjske, sposobnostne in številne druge razlike ter dejstvo, da je vsak od nas edinstven, se šele lahko resnično zavemo, kako veliko truda je potrebno, da zakonca gradiva edinost.

3. »Nepremostljive razlike« so najpogostejši razlog za ločitve. Glede na to, da vstopiva v zakon z vsemi razlikami vred, te najbrž same po sebi ne morejo biti razlog za to, da zakon propade. Razmislimo, kaj se mora zgoditi (med nama) v zakonu, da razlike postanejo »nepremostljive«?

KORAK NAPREJ

Pričevanje

Najina nahrbtnika

V najin zakon sva pripotovala vsak s svojim »nahrbtnikom« (tolažim se s tem, da pri tem nisva izjemi oziroma da se nahrbtniki nas zakoncev najbrž razlikujejo le po »kilaži« 😊). Po vseh teh letih skupne hoje, nahrbtnika še zdaleč nista prazna ... včasih iz kakšnega še prav pošteno zasmrdi. Iz mojega na primer, še pogosto zaudarja po jezi, trdosrčnosti, egu ... Imam občutek, da se vsebina prazni precej počasi.

Kljub več kot desetletju skupnega življenja, sva si v marsikateri stvari (še) tako različna, kar prej nisem niti opazil. Na marsikatero stvar imava različna pogleda in posledično se včasih težko uskladiva. Naj konkretiziram s primeroma:

Gremo na kopanje k reki, kjer so, med drugimi, tudi mladi fantje, ki pečejo hrenovke, kakšnega spijejo in tudi pokadijo. Ženi se vse skupaj zameri, in sicer zaradi strahu, da se bodo česa podobnega »nalezli« tudi naši fantje. Težje pa opazi, kako najini otroci uživajo ob skakanju v vodu, metanju žabic ... in da so lahko prav tisti fantje dobro izhodišče za naš pogovor (o vzgoji).

Ženo težko »prepričam«, da gremo tudi naslednjič na isto lokacijo. Težko mi je razumeti, da ni pripravljena narediti koraka naprej, stopiti izven svoje »zaparkiranosti« v strahovih in vzorcih njenega otroštva, gledati skozi prizmo otroškega veselja.

Drugi primer. Najmlajšega pripravim za večerno spanje. Zgodi se, da se tistikrat pogosto zbuja in joka. Večkrat ga obiščem, tolažim in uspavam. Po nekaj ponovitvah se mi pridruži še žena in poprosi, če ga lahko uspava še ona. Meni zavre (misleč, da ga nisem sposoben pomiriti in uspavati)! Namenim ji grd pogled, jo mogoče celo odslovim ali pa izrečem nekaj neprimernih besed.

Vem, od kod izvira ta moja trma, jeza, ego (»saj sem sposoben sam«) ... toliko sem že prekopal svoj »nahrbtnik«. A narediti naslednji korak in prestopiti te okove, te vzorce ... to je zame zid, ki ga le redko uspem preplezati in videti svet preko njega.

Tisti stavek »... nista več dva, ampak eno meso *...« (Marko 10,8) se v takšnih položajih zdi skoraj nemogoč. Kako naj imam ženo rad, kako naj jo ljubim, če pa dregne ravno tam, kjer ve (ali pa vsaj mislim, da bi morala), da sem šibek, da me spravi na obrate?*

Zgolj s svojimi močmi in znanjem tega zidu prav gotovo ne bom zmogel vsakič (znova) preplezati. Kar pa je v moji moči, je to, da svojo šibkost vsakič znova izročam Gospodu ... saj brez njega ne morem ničesar storiti (Janez 15,5). On ve za vso vsebino mojega nahrbtnika, saj me pozna, še preden me je upodobil (Jeremija 1,5).

Pretekle izkušnje pričajo, da se takšne spremembe ne dogajajo čez noč. To je proces, pri katerem se morata srečati srce in um ... sprememba se mora zgoditi na vseh ravneh človekove biti, začenši v srcu!

Ko mi bo žena naslednjič stopila na »žulj« in ko mi jo bo težko imeti rad ... takrat bi bilo prav, da se spomnim, kar sem obljubil pred 10 leti: »Jaz, Anže, obljubim ... da te bom ljubil in spoštoval vse dni svojega življenja«.

***Anže Čelik** je avtor člankov na spletu in reviji DiŽ. Z ženo **Petro** imata 4 otroke.*

Anže in Petra se zavedata, da sta »nahrbtnika«, ki sta ju prinesla v zakon, različna. Kadar naše različnosti trčijo druga ob drugo, najraje (in najlažje) preiščemo zakončev nahrbtnik in drugega »obdolžimo« za nastalo situacijo. Anže pa se je spomnil, da je modro premeta(va)ti svoj nahrbtnik.

4. Zakaj je dobro zavedati se razlik, a prazniti svoj »nahrbtnik«, ne zakončevega? Koga lahko s svojim dejanjem in razmišljanjem spremenim?

5. To, kar je Petro motilo pri fantih, ki sta jih opazila pri reki, je bilo za Anžeta odlično izhodišče za pogovor? Razmislita o tem, kako se dopolnjujeta v vajini različnosti. Se vama je kdaj splačalo sprejeti sozakončev pogled, predlog, zamisel?

6. Pred koliko leti pa sva si midva obljubila zvestobo, ljubezen in spoštovanje vse dni svojega življenja? Kot je že ugotovil Anže, kdo nama pomaga na tej poti (ima kdo kakšno konkretno izkušnjo pomoči od zgoraj)? Ali imava občutek, da naju razlike bogatijo?

7. Preberimo 1 Mojzes 1,27 in razmišljajmo o tem, zakaj smo ustvarjeni »po Božji podobi kot moški in ženske«. Sva moški in ženska le skupaj lahko njegova podoba? Kaj pa si predstavljam pod Božjo podobo? Kaj je značilno za Boga?

IZZIV ZA NAJU

Kaj bi lahko storila za drugega v tem mesecu, da bi ga potrdila v vprašanju: »Ali sem ljubljena? Ali sem spoštovan?« Zapišita svojo idejo in jo poskusita uresničevati do naslednjega srečanja. (Za najboljši učinek, ne pozabita tega narediti v jeziku ljubezni svojega sozakonca. Kateri jezik ljubezni že govori moj sozakonec: _____?)